

Het kan zijn dat er vandaag mensen verdronken zijn terwijl zij ergens naar toe proberen te vluchten, op zoek naar de vrijheid en veiligheid.

Dat gebeurt al jaren en nog steeds overlijden mensen in deze gevaarlijke route die de weg vormt naar een veilige plek. Maar hebben jullie eens afgevraagd waarom en waardoor dat gebeurt?

Namens de vluchtelingen die het overleefd hebben en die het niet konden overleven wil ik hier een antwoord op geven. Iedere man, vrouw en kind die in het water overleed op weg naar Europa is iemand die naar de vrede en veiligheid

streeft, om een goede leven te bereiken Maar De weg van de dood kiest!

Iemand die zijn waardigheid in zijn land heeft verloren, en zijn herinneringen en de mooie tijden in zijn vernietigde huis heeft gelaten en wilt opnieuw een leven gaan opbouwen.

Ze hadden wel een leven met hun families en dierbaren, in hun mooie en warme huizen, ze hadden dromen! Maar door het onrecht, racisme en gebrek aan gerechtigheid en veiligheid is alles van hun afgenomen.

Er is geen plek voor een fijn leven in een corrupte samenleving die geregeerd

word door het ongelijkheid,
daarom was de enige
overgeblevene oplossing:
vluchten van dit verbrijzelde
land.

Vanuit mijn persoonlijke
ervaring: deed mijn vader alles
wat hij kan om een toekomst
voor ons te kunnen bereiken
omdat het niet echt kan in een
land waar de dromen helaas
geen waard hebben, hij zat
vaak zelf te denken over hoe
gaan wij onze doelen en
dromen realiseren als het
steeds gevaarlijker word in
Syrië. Toen zijn we heel vaak
gevlucht, steeds naar de
veiligste plek, tot dat het door
de oorlog nergens veiliger
werd.

Ik kan nog steeds de
verschrikkelijke geluid
herinneren van de
geëxplodeerde raketten, de
ruïnes die er ontstaat na het
vernietigen van een hele
gebouw, de bloedvlekken op
straat en de huilende
stemmen van de vrouwen !
Dat zijn allemaal redenen
waarom wij voor het vluchten
hebben gekozen, en waarom
mensen de zee in gaan terwijl
dat zij weten dat zij dood
kunnen gaan! Want door alles
wat wij ervaren hebben
werden we klaar om alles te
proberen om ons naar de
vrijheid te brengen, ook als er
een kans is dat wij het niet
gaan overleven, wegens de
angst en schrokkende
situaties vonden we het beter
in één klap te sterven dan zo

verder te leven.

En daarom besloot mijn vader om naar een land te gaan waar wij veilig zullen leven en waar hij een goede toekomst voor ons kan maken, toen was hij voor 3 weken verdwenen, wij konden niets over hem weten en hadden geen idee waar hij kon zijn, en het is moeilijker als iemand opeens verdwijnt wanneer je in een oorlog leeft en gewend raakt aan het idee dat je op elk moment door het gevaar iemand van je familie kan verliezen.

Na 3 weken heeft mijn vader gebeld en hij zei " ik ben in Nederland !, ik ben in een land waar de vrijheid voor iedereen geldt, en waar iedereen veilig leeft, en ik ga alles doen om

jullie hier te krijgen, het is hier een plek van jullie dromen! Jullie krijgen een nieuwe leven, Nederland is onze kans !"

En verder zeide hij " ik heb het then ik dacht dat ik het niet zou overleven, maar toch moest ik het vgyburisico nemen om de veiligheid voor te bereiken" zctcog beëindigde hij aan de telefoon en zijn wij al 3 jaar in nederland

en dus iedereen die op weg was naar hier wilden dat voor zijn families bereiken, maar Waarom was het voor hun niet mogelijk? Wat is hun schuld? Ook als iedereen recht op vrede heeft waarom hebben

zij dat recht niet!

Stel je voor dat jij op een kleine boot zit die voor ongeveer 15 personen is gemaakt, terwijl het vol zit met meer dan 50 mensen die vanuit verschillende landen, culturen, geloven en doelen zijn gekomen die allemaal naar De EU willen gaan! Ze reizen op zee, na een tijdje zullen ze op een plek zijn waar alleen maar water om hun heen zien, het angstaanjagend water die hun gaat vermoorden als iemand in de boot beweegt en de boot omvalt! En dan valt het boot, iedereen is in het water verspreid, mensen die niet kunnen zwemmen zinken in het water, en degene die kunnen zwemmen hebben het

zo lastig om een gebied te vinden waar zij zwemmend naar toe kunnen gaan, dat betekent dat zij niets anders kunnen doen dan opgeven, hun leven hangt af van deze reis.

terwijl zij op weg waren naar nieuwe leven, door deze boot zou zijn leven beëindigen!

Wij moeten hier meer over gaan denken en oplossingen vinden, Hoe kunnen we stil blijven zitten en genieten van wat wij hebben terwijl zij " die streven naar het leven zoals wij" hebben het niet overleven, Dat is onrecht!

Kleine kinderen die hun ouders verliezen, mensen die verhongeren, slapeloze

nachten die iedereen begaat met de hoop dat al deze ellende overgaat

"Wanneer? Wanneer zou iemand ons komen verlossen uit deze hel! " Dat is wat iedereen zich afvraagt.

Ik ben een vluchteling die doelen en dromen heeft, hart chirurg is mijn doel die ik vanuit de oorlog heb gekregen omdat ik veel slachtoffers heb gezien die geen hulp hebben gekregen, ik wilde iets voor hen betekenen en hen helpen omdat zij het hulp verdienen, en nu studeer ik zeven dagen per week om het leven aan anderen te kunnen geven,

nu moeten wij het zelfde betekenen voor die vluchtelingen, en helpen om

hun doelen te kunnen bereiken. Want veilig leven is geen plicht, maar een mensenrecht!

Bedankt voor het luisteren.
Raneem Halabi.